

કૃપા કરી કવિ હંપર વ્યહુ, ખરો કરીને સંજ્ઞાવ્યે સહુ. ૨૨
અણે અણાવે આવે લેહ, સંકટ નાસેં દૂરે તેહ
એકનનાં સંજ્ઞાવિલે એહ, મુગતિ સવિ લહસે તેહ. ૫૨૭
(પા.) એકનનાં સંજ્ઞાવિ જે હાથ, મનવાંચિત સુખ પાંચિ સોથ.

મેરુ મહાધર મહાવ્યવિ સાર, જિહ્વાં પ્રતપિ દિનકર સાંસારિ,
તો એ રાસ રાસ રૂપકાર, જહુ જહુ શ્રી રાંચ મહારિ. ૫૨૪
(૧) જ્ઞાતિ શ્રી શાંતિનાથ વારિમાદુકૃત્ય અમરવત્ત તિયાનંદ સંપૂર્ણ-
નિનિતિ એ સિદ્ધચારિણિઃ ફોતો રાસા સં.૧૬૫૩ વર્ષે જૈન ધૂર્જી ૧૦ શુક્ર-
વાસરે શિવાપુરે ચતુર્ભાસસ્થિતે ત્રિપિતો રાસઃ દેવહર્ષગણિના પં. સૌ-
ભાગ્યમાયિકગણિ શિ. પં. શ્રી સુહરગણિ શિ. પં. અજ્ઞાતર્થગણિ શિ.
દેવહર્ષ ગણિતઃ ૫.સં. ૧૬-૧૫, કે.સં. દા.૧૭ નં.૨. (૨) શ્રીમદ્દેવનાથ-
જ્ઞાતિ શ્રી હમ્મચરુતિસુધિ નિજયરાજ્યે પં. શ્રી અજ્ઞાતિલકષણે જ્ઞ. શ્રી
સંગમર્તિગણિ જ્ઞ. સુરથગેજક વાંચનાર્થે. ૫.સં. ૧૮-૧૫, કા.ભં. દા.૮૧
નં.૩૧. (૩) સં.૧૨૪૧ વર્ષે અલેહુ એ નવાનરે વિ. ૫.સં. ૩૦-૨૧,
કે.સં. દા.૧૩ નં.૪૧. (૪) ૫.સં. ૧૧-૨૫, મે. સુરત પો. ૧૨૬. (૫)
સં. ૧૬૬૩ શાક.વ. ૭ પં.શ્રી સ્વાધુવેશ્વરાગણિ શિ. મુનિ દંકવિજય લઠ
જાલજાપુર નગર મધ્યે. ૫.સં. ૧૨-૧૬. વિહા જ્ઞ. નં. ૩. (૬) ૫.સં. ૧૮-
૧૭, અ.જે.વિ. નં. ૧૧૪. (૭) ૫.સં. ૨૫-૧૫, હેલુ ૨૬ સું પત્ર નથી
અપૂર્ણ, અ.જે.વિ. નં. ૪૦૬. (૮) રાજકોટ કરીના અપાસરાનો સંહાર.
[કિંકેટલોગમાધ વો.૧૬ કા. ૨, મુગુજ્ઞાસી (દેવગુપ્તસુરિશિષ્યને
નામે).]

(દિઉપ) સિંહાસન અગ્રીશી [કથા અથવા રાસ અથવા આપાર્થ]
૨.સં. ૧૬૧૬ વૈભાબ વદ ૩ રવિ આરેજન (અમહાવાદ પાસે)માં
આદિ - વસ્તુ હ'ક.

વિશ્વજનની ૨ પાવ પશુદેવિ,
સથલ વિશ્વસુખકારણી, મુર્ગજનમુદિહાતા,
કવિમધુ-મન-આનંદની જગત માંહિ તૂંહિ નિખ્યાતા,
કર લેહી તુમક વોતપું, દાખો મુઠ નિરમલ મતિ,
કહું કથા વિક્રમ તણી, તે સુમુલે એકચિતિ. ૧
વો.૧૪.

સરસ્વતિ હુલ મતિ દીજો મુઠ સદા, જિમ વિક્રમ મુઠ પાલે

મુદા,

પરહિયગરી રાજા જિવ, તાસ કયા બોલીસ બહુભિય, ૨
 ત્રિભુવન માંહિ વિહમરાય, સત્તવંત હુરિ કબી કહવાય,
 બુમંડલ સહવાઈ કરી, જન્ય કારતિ ત્રિભુવન વિસ્તરી. ૩
 તાસ કયા બનીસે જેહ જોજી શૂપ આગતિ કબી તેહ,
 સર્વિ સંબંધ બાહે પ્રવેશ, તે સુહુએ સહુ કરી વિવેક. ૪
 સિંહાસન બજરીસી તેહ, લોક માતિ સુમસિકિ જેહ,
 તાસ કયા હુ બોલીસ જાલી, અંગતતા પૂગી મનરલી, ૫
 પહિલુ સિંહાસન ઉત્પતિ, સાંભલગો તે સહુ મેહમિત,
 કોવણુ લાખ તણે વિસ્તાર, જાંબુદીપ છે જતાકાર. ૬

અંત - જે છે સંસ્કૃતકથા પ્રબંધ, તે કહી જોજી તણે સંબંધ,
 માખા રસ અધિકે બાણીઈ, તેહ કારણે એહ વખાણીઈ. ૬૬
 કહી કયા આત્રેં કોહવી, કેતી કયા કહાં કેલવી,
 કવિ કહે તેહમાં મ દેવો બેઠિ, ખમ. રીઈ રાવિહુ કર જોડિ. ૬૭
 કિય કારણુ એ કહી પ્રબંધ, હવેં મરી સુનારનીત (૧) પ્રબંધ
 અતુર પ્રુદ્ધને કારણુ કરી, કહી કયા ત્રિભુવરી. ૬૮
 બુજાવદેહ દેશ માંહિ ચાર શી અણકમલપુરવર સુવિચાર,
 તાસ ખાસ બાજીજુ બહુ, તેહ વખાણુ ક્યેં કેલજુ. ૬૯
 ત્રિહાં શી સંબંધ તેણેં ઉપદેશ, રમી ચોર્ધે ધરમ વિશેષ,
 કવિ કર જોડી કહેં એણી પરે, કહું કિવલ તેવટિ ન ચિસ્તરે. ૭૦
 કુજુ સંવત્કરે કેટે માસે, રમ્યો પ્રબંધ જે કહું ત્રિમાસી,
 સંવત જોજી જોજીસુધ જોજી, યાક ચોહ બાલીયો વખાણી. ૭૧
 વહિ વિલાખ બેજી સિયિ સાર, મૂલ નક્ષત્ર નિર્મલ રવિવાર,
 શી ગુરુવરણુપસાયેં કરી, એહ પ્રબંધ કવિએ વિસ્તરી. ૭૨
 સિયંદણીકગણે સહિયુર સાર, આ જેવશુસસુરિ વંડુ ગણકાર,
 તાસ સીસ પંડિત કુણુનિસો, શી જયસાગર નામેં સહો. ૭૩
 તાસ સીસ કર કોડી કરી, સિદ્ધસુરિ પહાણે એહ ચરી,
 વખાણી કિલ્લ આણુદપૂરિ, જેહ સુણુતાં જુખ બવે દૂરિ. ૭૪
 જણે ગણાયે જે મનજાણે, સંપતિ સુણુતાં એણે પ્રસ્તાણે,
 આં પ્રથવી અનિચલ ઘિરે હોઈ, તોઈ કયા સુણે સહુ હોઈ. ૭૫
 આં હુ નંડલ શશિ કિતકાર, સંધ ધરેં જિહાં મરીતો સાર,